

Samtidig foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, en videreførelse af den gældende regel i § 12, stk. 2, 2. pkt., hvorefter begrænsningen i fortrydelsesretten ikke gælder i tilfælde, hvor aftalen vedrører løbende levering og er indgået under eller i forbindelse med den erhvervsdrivendes uanmodede telefoniske henvendelse til forbrugeren. Sådanne henvendelser er dog kun i begrænset omfang lovlige, jf. lovforslagets § 6, stk. 2. Er henvendelsen ikke lovlig, er aftalen ugyldig, jf. forslaget § 7. Om den gældende bestemmelse i § 12, stk. 2, 2. pkt., henvises til Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5960.

Med henblik på gennemførelse af artikel 6, stk. 2, litra c, i det finansielle fjernsalgsdirektiv foreslås det i *stk. 5*, at fortrydelsesretten ved *fjernsalgsaftaler vedrørende finansielle tjenesteydelser* kun gælder, indtil aftalen efter forbrugeren udtrykkelige ønske er blevet helt opfyldt af begge parter.

Da det efter bestemmelsen er en forudsætning, at aftalen er helt opfyldt af begge parter inden fortrydelsesrettens udøvelse, vil reglen normalt være uden praktisk betydning i tilfælde, hvor der er tale om et løbende aftaleforhold mellem parterne, herunder f.eks. et lån eller en kassekreditaftale.

Som et eksempel på et tilfælde, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, kan nævnes en enkeltstående aftale om betalingsformidling eller pengeoverførsel.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 1, nr. 3, hvoraf det fremgår, at den erhvervsdrivende forud for aftalens indgåelse skal oplyse forbrugeren om, at fortrydelsesretten kun gælder, indtil aftalen er blevet opfyldt af begge parter.

Den begrænsede mulighed for at aftale sig ud af fortrydelsesretten ved fjernsalgsaftaler om finansielle tjenesteydelser afbødes ved, at forbrugeren ved tilbagetræden fra aftalen under visse forudsætninger kan pålægges at betale for den del af ydelsen, som allerede er leveret på fortrydelsestidspunktet, jf. nærmere lovforslagets § 22, der er direktivbestemt, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

I *stk. 6* foreslås der vedrørende visse *aftaler indgået uden for fast forretningssted* regler, der svarer til reglerne om fortrydelsesrettens ophør før tid ved fjernsalgsaftaler vedrørende varer og ikke-finansielle tjenesteydelser, jf. *stk. 4*.

Det drejer sig om aftaler vedrørende tjenesteydelser eller bestillingskøb, hvor der er fortrydelsesret i medfør af § 17, stk. 1, jf. § 2, stk. 2, nr. 2, litra a - dvs. hvor aftalen er indgået under et anmodet hjemmebesøg, men hvor aftalen angår noget, der er forskelligt fra det, som forbrugeren har bedt den erhvervsdrivende

om at komme for - og hvor forbrugeren, da denne anmodede om besøget, vidste eller burde vide, at den pågældende tjenesteydelse eller vare falder inden for den erhvervsdrivendes virksomhedsområde.

Som eksempel på bestemmelsens anvendelsesområde kan nævnes et tilfælde, hvor en murer er tilkaldt med henblik på reparation af en bygnings sokkel, og hvor der under besøget på forbrugeren initiativ indgås aftale om flisearbejde i køkkenet. Det gælder dog kun, hvis det må stå forbrugeren klart, at den pågældende erhvervsdrivende tillige udfører flisearbejde.

Der vil derimod f.eks. ikke være adgang for parterne til at indgå aftale om en forkortet fortrydelsesfrist i et tilfælde, hvor der under et anmodet hjemmebesøg vedrørende maling af en husfacade indgås aftale om udskiftning af tagsten - dog forudsat at det ikke i det konkrete tilfælde må være klart for forbrugeren, at det pågældende tillægsarbejde falder inden for den erhvervsdrivendes virksomhedsområde.

Til *stk. 7*.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i forbrugeraftalelovens § 17, dog således at juleaftensdag og nytårsaftensdag er medtaget i opregning af de dage, der udskyder fortrydelsesfristens udløb tidspunkt.

Til § 19

Bestemmelsen fastlægger den nærmere fremgangsmåde ved brug af fortrydelsesretten.

Der er med bestemmelsen tale om en sammenskrivning af de gældende regler i § 6, stk. 1, 3 og 4 (aftaler indgået uden for fast forretningssted), og § 12 a, stk. 1 og 3-5, og § 12 b, stk. 1 og 3 (fjernsalg af varer og ikke-finansielle tjenesteydelser), samtidig med at den foreslåede bestemmelse tilsiger at gennemføre artikel 6, stk. 6, i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Om de hidtil gældende bestemmelser henvises navnlig til Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 756 ff (vedrørende aftaler indgået uden for fast forretningssted), og Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5960 ff (vedrørende fjernsalg).

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.4.

Det følger af *stk. 1*, at fortrydelsesretten som udgangspunkt skal udøves ved at give meddelelse herom til den erhvervsdrivende inden fortrydelsesfristens udløb, jf. dog *stk. 2* vedrørende fjernsalgstilfælde, hvor den erhvervsdrivende ikke har påtaget sig at afhente varen ved forbrugeren udøvelse af fortrydelsesretten.

Det er tilstrækkeligt til overholdelse af fristen, at underretningen, når den foreligger på papir eller andet